

Příloha P.139

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

V souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona územní plán představuje koncepční nástroj územního plánování, jehož účelem je stanovit základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy, plochy změn v krajině a plochy přestavby, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů.

MPP tedy není pouhým nástrojem evidence nebo popisu současného stavu území ani ho nelze vnímat jako nástroj konzervace existujícího stavu území. Naopak je dokumentem plánovacím a návrhovým, který stanovuje koncepci uspořádání a využití území do budoucna, což potvrzuje i ustálená judikatura správních soudů.

Lze odkázat například na rozsudky NSS ze dne 26. 7. 2024, č. j. 5 As 100/2023-26, ze dne 15. 7. 2009, č. j. 2 As 96/2008-174, nebo ze dne 9. 12. 2010, č. j. 5 Ao 6/2010-65, z nichž shodně vyplývá, že územní plán působí zásadně do budoucna (*pro futuro*). Dále lze odkázat i na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2019, č. j. 43 A 182/2018-103, v němž se uvádí, že územní plán nepůsobí zpětně, ale slouží pro realizaci budoucích záměrů a předurčuje, jaké stavby a s jakým využitím bude možné do budoucna v řešené ploše umístit a jaké činnosti zde bude možné či naopak vyloučené provozovat. Jak se uvádí u v rozsudku NSS ze dne 9. 12. 2010, č. j. 5 Ao 6/2010-65, „...*To ovšem neznamená, že by nový územní plán či změna stávajícího územního plánu nemohly pro futuro vymezit plochy či koridory a stanovit podmínky pro jejich využití odlišným způsobem, než jak dosud stanoví územní rozhodnutí pro některý z pozemků, který se má stát součástí takového koridoru či plochy.*“

Předmětem MPP je tedy návrh využití a uspořádání území do budoucna, nikoli popis jeho stávajícího stavu. Skutečný (aktuální) stav území je zohledněn v územně analytických podkladech (ÚAP hl. m. Prahy), které v souladu s § 25 stavebního zákona slouží jako jeden z podkladů pro pořizování územně plánovací dokumentace, nikoli její výlučný obsah.

Výkresy, které tvoří grafickou část MPP, tedy zobrazují cílový stav využití území odpovídající koncepci, kterou hl. m. Praha stanoví pro své budoucí uspořádání. Jestliže tedy faktické využití dotčených pozemků neodpovídá navrhovanému funkčnímu využití dle MPP, nelze takovou skutečnost považovat za pochybení, které by činilo MPP nezákonným či věcně nesprávným, ale jde o projev koncepčního rozhodnutí hl. m. Prahy o budoucím uspořádání území, což je ostatně hlavním smyslem územního plánu, jak bylo uvedeno výše.

MPP proto stanovuje budoucí funkční využití a uspořádání území v souladu s cíli a úkoly územního plánování podle § 18 a § 19 stavebního zákona. MPP reflektuje dynamiku vývoje území a proměnlivé potřeby hl. m. Prahy, zejména v oblasti demografie, ekonomiky a životního prostředí. Navrhované využití území v MPP odpovídá současné strategii rozvoje hl. m. Prahy, udržitelnému využívání území a vychází ze schváleného Strategického plánu hl. m. Prahy. Předchozí územně plánovací dokumentace odrážely dřívější situaci v území

a nelze je považovat za rozhodující pro současné plánování, ani z nich nelze vyvozovat individuální právní nárok na zachování konkrétního historického využití. Jak vyplývá i z judikatury NSS, z existence dřívějšího územního plánu nelze dovozovat utvoření „závazné správní praxe“, neboť tím by byla popřena sama podstata územního plánování (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2009, č. j. 6 Ao 3/2009-76).